

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/70/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118012816
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2118012816.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 24.11.2023, sp. zn. 1T/79/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.5.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava, **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej aj len ako „okresný súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol o obžalobe podanej na obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Leopoldov (ďalej len „obžalovaný“) a obžalovanú B. C., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom C., F. E. E. XXXX/X (ďalej len „obžalovaná“ a spolu ako „obžalovaní“) tak, že ich podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava č. 4Pv 344/14 zo dňa 29.10.2018 pre skutky právne posúdené ako zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť tak, že

po vzájomnej dohode, v Trnave, obžalovaná B. C. uverejnila v presne nezistenom čase na internetovej stránke G. inzeráty, v ktorých spoločne s obžalovaným A. B. predstierali predaj mobilných telefónov rôznych značiek, a

- dňa 18.12.2013 pri telefonickom kontakte vystupovala pod falošnou identitou ako H. I., používajúc telefónne číslo XXXXXXXXXXXX a e-mail H., pričom od poškodeného J. K. vylákali sumu vo výške 360 eur pod zámienkou dodania telefónu zn. Samsung Galaxy S4 white na adresu trvalého pobytu, ktorú sumu dňa 19.12.2013 zaslal na nimi uvedený účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v C. I. na meno obžalovaného A. B., čím J. K., bytom J. L. XXX, spôsobili škodu vo výške 360 eur;
- približne v decembri 2013 sa telefonicky dohodla s M. B. na predaji mobilného telefónu za cenu 850 eur a pod zámienkou dodania telefónu zn. iPhone 5, vylákali od poškodeného M. B. zálohu vo výške 650 eur, ktorú sumu dňa 19.12.2013 zaslal na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v C. I. na meno obžalovaného A. B., čím poškodenému M. B., bytom N. XXXX, spôsobili škodu vo výške 650 eur;
- dňa 18.12.2013 sa telefonicky dohodla s O. P. na predaji mobilného telefónu za cenu 380 eur, pod zámienkou dodania telefónu zn. Sony X-peria Z1 vylákali od poškodeného O. P. sumu vo výške 380 eur, ktorú sumu dňa 19.12.2013 zaslal na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v C. I. na meno obžalovaného A. B., čím poškodenému O. P., bytom Q. XX, R., spôsobili škodu vo výške 380 eur;
- v decembri 2013 sa telefonicky dohodla s C. Q. na predaji mobilného telefónu za cenu 350 eur a pod zámienkou dodania telefónu zn. Samsung Galaxy S4 white na adresu trvalého pobytu kuriérom vylákali od poškodeného C. Q. sumu vo výške 350 eur, ktorú sumu dňa 19.12.2013 zaslal na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v C. I. na meno obžalovaného A. B., čím poškodenému C. Q., bytom M. L. XX, O. R. S., spôsobili škodu vo výške 350 eur;

- dňa 20.12.2013 sa telefonicky dohodla s T. U. na predaji mobilného telefónu za cenu 380 eur, používajúc telefónne číslo XXXXXXXXXXXX V. W. H., pričom od poškodeného T. U. vylákali sumu vo výške 380 eur pod zámienkou dodania telefónu zn. Sony X-peria Z1, ktorú sumu dňa 20.12.2013 zaslal na nimi uvedený účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v C. I. na meno obžalovaného A. B., čím T. U., bytom I. XXXX/X, I., spôsobili škodu vo výške 380 eur;

- dňa 22.12.2013 vystupujúc pod menom X. Q. sa telefonicky dohodla s O. M. na predaji mobilných telefónov za cenu 480 eur, následne obžalovaná B. C. mu zaslala email z mailovej adresy X. a faktúru vystavenú spoločnosťou AIV-STAV, s.r.o. a pod zámienkou dodania telefónov zn. Samsung Galaxy S4, vylákali od poškodeného O. M. sumu vo výške 480 eur, ktorú sumu dňa 23.12.2013 zaslal na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v C. I. na meno obžalovaného A. B., čím poškodenému O. M., bytom J. K. X, C., spôsobili škodu vo výške 480 eur;

- dňa 22.12.2013 vystupujúc pod menom X. Q. sa telefonicky dohodla s O. D. I. na predaji mobilných telefónov za cenu 480 eur, následne obžalovaná B. C. jej zaslala email z mailovej adresy X. a faktúru vystavenú spoločnosťou AIV-STAV, s.r.o. a pod zámienkou dodania telefónov zn. Samsung Galaxy S4 white vylákali od poškodeného O. D. I. sumu vo výške 480 eur, ktorú sumu dňa 23.12.2013 zaslala na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v C. I. na meno obžalovaného T. B., čím poškodeného O. D. I., bytom Y. XX, I., spôsobili škodu vo výške 480 eur,

- dňa 22.12.2013 vystupujúc pod menom X. Q. sa telefonicky dohodla s J. O. na predaji mobilného telefónu za cenu 300 eur, následne obžalovaná B. C. mu zaslala email z mailovej adresy X. a faktúru vystavenú spoločnosťou AIV-STAV, s.r.o. a pod zámienkou dodania telefónu zn. Samsung Galaxy S4 vylákali od poškodeného J. O. sumu vo výške 300 eur, ktorú sumu dňa 23.12.2013 zaslal na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v C. I. na meno obžalovaného A. B., čím poškodenému J. O., bytom U. L. XXXXX/XX I., I., spôsobili škodu vo výške 300 eur;

- dňa 22.12.2013 pri telefonickom kontakte vystupovala pod falošnou identitou ako Z. X., používajúc telefónne číslo XXXXXXXXXXXX a email X., pričom od poškodeného N. N. vylákali sumu vo výške 590 eur pod zámienkou dodania telefónu zn. Apple iPhone 5s 16 GB Gold na adresu trvalého pobytu, ktorú sumu dňa 22.12.2013 zaslal na nimi uvedený účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v C. I., V., na meno obžalovaného A. B., o čom obžalovaná B. C. poškodený vyrozumel, následne v ten istý deň od poškodeného vylákali sumu vo výške 350 eur pod zámienkou dodania ďalšieho telefónu zn. V. H. XX 32E. E. na adresu trvalého pobytu, ktorú sumu dňa 22.12.2013 zaslal na ten istý účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v C. I., V., na meno obžalovaného A. B., čím poškodenému N. N., bytom I., X. V. X, spôsobili škodu vo výške 940 eur;

- dňa 28.12.2013 vystupujúc v mailovej komunikácii ako I. B., používajúc email I. sa dohodla so Z. U. na predaji mobilného telefónu, ktorému zaslala z e-mailu I. faktúru č. 10130001 vystavenú spoločnosťou Bray, s.r.o., pričom vylákali sumu vo výške 310,80 eur pod zámienkou dodania telefónu zn. Samsung Galaxy S4, ktorú sumu dňa 29.12.2013 zaslal internet bankingom na nimi uvedený účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Z. Z. na meno obžalovaného A. B., čím poškodeného X. U., bytom Y., P. XXX/XX, spôsobili škodu vo výške 310,80 eur,

- približne dňa 07.01.2014 telefonicky kontaktovala poškodeného O. K., s ktorým sa dohodla na predaji mobilného telefónu za cenu 310,80 eur, následne obžalovaná B. C. mu zaslala email z mailovej adresy V. a faktúru vystavenú spoločnosťou ALLIEN, spol. s r.o., a pod zámienkou dodania telefónu zn. Samsung Galaxy S4 white vylákali od poškodeného sumu vo výške 310,80 eur, ktorú sumu dňa 07.01.2014 zaslal na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Z. Z. na meno obžalovaného A. B., čím O. K., bytom J. XX, N. Z., spôsobili škodu vo výške 310,80 eur,

- približne v januári 2014 sa telefonicky dohodla s P. C. na predaji mobilného telefónu za cenu 380,40 eur a pod zámienkou dodania telefónu zn. Samsung Galaxy Note 3 vylákali od poškodeného sumu vo výške 380,40 eur, ktorú sumu dňa 10.01.2014 zaslal na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v J. I. na meno obžalovaného A. B., čím poškodenému P. C., bytom E., M. L. XX, spôsobili škodu vo výške 380,40 eur, pričom objednaný tovar v dohodnutej lehote nedodali a ani nemali v úmysle dodať a peniaze si rozdelili, čím spôsobili poškodeným škodu v celkovej výške 5.322 eur, pretože nebolo dokázané, že skutky spáchali obžalovaní A. B. a B. C..

Okresný súd podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku poškodených

- J. K., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom J. XXX,
- M. B., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom N. XXXX,
- O. P., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom R., Q. XX,
- C. Q., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom O. R. S., M. XX,
- T. U., nar. XX.XX.XXXX v M., Česká republika, trvale bytom I., M. I. XX,
- O. M., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., F. J.. K. X,

- O. D. I., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom I., J. X,
- J. O., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom I., U.
XXXXX/XXX,
- N. N., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom I. - S., X. V. X,
- X. U., nar. XX.XX.XXXX v S. Z., trvale bytom Y., P. XX,
- O. K., nar. XX.XX.XXXX v N. Z., trvale bytom N. Z., J. XXXX/XX,
- P. C., nar. XX.XX.XXXX v S. Z., trvale bytom Y. M., O. XX/XX, so svojimi uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

2. Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, na hlavnom pojednávaní podala odvolanie prokurátorka. Obžalovaný sa po porade s obhajcom vzdal práva na podanie odvolania.

3. Prokurátorka podané odvolanie odôvodnila podaním zo dňa 07.12.2023, v ktorom uviedla, že sa s argumentáciou okresného súdu nestotožňuje, keďže vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že finančné prostriedky od všetkých poškodených boli zasielané na účty v troch bankách, pričom ich majiteľom bol obžalovaný. Uvedené vyplýva z kamerových záznamov zo dňa 16.12.2013 (deň založenia účtu), na ktorom sú zachytení obžalovaní. Rovnako prokurátorka uviedla, že pri hotovostných výberoch tieto výbery realizoval obžalovaný a výbery z bankomatov boli uskutočňované bankomatovou kartou s PIN kódom, ktoré boli poskytnuté k vyššie uvedeným účtom. Prokurátorka poukázala na to, že súd spochybnil, že tieto výbery realizoval sám obžalovaný, avšak strata alebo odcudzenie týchto kariet nebolo nahlásené. Podľa prokurátorky nebolo preukázané, že by výbery uskutočnila iná osoba. Prokurátorka ďalej uviedla, že telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktoré bolo použité pri čiastkovom útoku zo dňa 18.12.2013 a 20.12.2013, bolo evidované na obžalovaného. Prokurátorka poukázala na skutočnosť, že z dokazovania vyplynulo, že poškodení pri kúpe mobilných telefónov komunikovali s mladou ženou, pričom z dokazovania tiež vyplynulo, že obžalovaní sa poznajú. Upozornila na to, že odsúdení boli za totožnú trestnú činnosť odsúdení Okresným súdom Trenčín sp. Zn 6T/32/2015 zo dňa 30.3.2015, pričom uviedla, že modus operandi bol totožný s tým v čiastkovom útoku zo dňa 28.12.2013 – je totožný čas spáchania skutku, totožné číslo účtu, výška kúpnej ceny aj faktúra vystavená na spoločnosť BRAY, s. r. o. Prokurátorka tiež poukázala na skutočnosť, že obžalovaný bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4 T 15/16 zo dňa 19.4.2016 za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4 T 47/17 zo dňa 13.6.2017 taktiež za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, pričom upozornila na to, že modus operandi bol totožný ako pri čiastkovom útoku zo dňa 7.1.2014 a pri čiastkovom útoku zo dňa 10.1.2014, totožná bola aj e-mailová adresa a vystavenie faktúry na spoločnosť ALIEN, spol. s r. o. Podľa prokurátorky sa súd nevysporiadal s okolnosťami významnými pre rozhodnutie a aj napriek tomu, že obžalovaní odmietli vypovedať, súd mal vychádzať zo zabezpečených dôkazov – nepriamych dôkazov, ktorých súhrn tvorí logickú a ničím nerušenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá v celku spoľahlivo preukazuje okolnosti skutku aj vinu obžalovaných. V závere prokurátorka navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

4. Krajský súd v Trnave rozhodoval o odvolaní prokurátorky na verejnom zasadnutí, na ktorom prokurátorka zotrvala na podanom odvolaní. Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie prokuratúry ako nedôvodné zamietnuť.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

5. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (ďalej aj len ako „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolateľom, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

6. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

7. Vo veci rozhodol Okresný súd Trnava už druhýkrát. Prvýkrát rozsudkom zo dňa 11.4.2019, kedy obžalovaných podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 29.10.2018 sp. zn. 4Pv 344/14 pre skutky právne posúdené ako zločin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na §138 písm. j/ Tr. zák. na skutkovom základe, ako je v rozsudku uvedené, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní. Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku poškodených s ich uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

8. Krajský súd v Trnave na podklade podaného odvolania uznesením zo dňa 14.05.2020, sp. zn. 5To/96/2019 rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd v predmetnom uznesení došiel k záveru, že nebolo dokázané, že skutok uvedený v obžalobe spáchali obžalovaní. Krajský súd uviedol, že úlohou prvostupňového súdu bolo vyrovnáť sa s obhajobou obžalovaných a s dôkazmi proti ich osobám. Podľa krajského súdu bolo rozhodnutie okresného súdu predčasné a pri postupe okresného súdu došlo k porušeniu zásady náležitého zistenia skutkového stavu. Ďalej uviedol, že v zmysle zásady oficiality, ak Trestný poriadok neustanovuje inak, sú orgány činné v trestnom konaní a súdy povinné konať z vlastnej iniciatívy a to tak, aby bol naplnený účel trestného konania. Krajský súd poukázal na to, že okresný súd dospel k záveru o možnosti spoľahlivého rozhodnutia bez prítomnosti obžalovaného, avšak nerozhodol o návrhu prokurátora na doplnenie dokazovania výsluchom obžalovaného. Krajskému súdu nebolo zrejmé, ako bol vykonaný výsluch obžalovaných na hlavnom pojednávaní, keď nebola prečítaná ani zápisnica o ich výsluchu z prípravného konania. Podľa názoru krajského súdu použitie zásady in dubio pro reo prichádza do úvahy vtedy, keď boli vykonané všetky dostupné dôkazy. Krajský súd uviedol, že okresný súd dospel k záveru, že pretrvávajú pochybnosti o výberoch z automatov (či ich vykonával obžalovaný). Krajský súd sa teda stotožnil s odvolacou námietkou prokurátora, že súd nevykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu. Pokiaľ ide o výsluchy obžalovaných, krajský súd uviedol, že nejde o nátlak, keď súd zabezpečí účasť obžalovaných v zmysle ustanovení Trestného poriadku, pretože súd je oprávnený obstaráť takýto dôkaz, avšak obžalovanému je zachované jeho právo odoprieť výpoveď.

9. Po vrátení veci prvostupňový súd nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom z dôvodu, že obžalovaný nesúhlasil so zmenou zákonného senátu, vykonal hlavné pojednávanie od začiatku. Následne prokurátor predniesol obžalobu a boli oboznámené nároky poškodených. Po poučení obžalovaného o jeho právach obžalovaný uviedol, že chce urobiť vyhlásenie o svojej nevine zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a k veci odmietol vypovedať. Následne bolo vykonané dokazovanie a nakoľko strany netrvali na osobnej výpovedi obžalovanej, bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, boli prečítané výpovede svedkov, boli oboznámené listinné dôkazy, prednesené záverečné reči a následne okresný súd verejne vyhlásil rozsudok.

10. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd zistil, že okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovným spôsobom (citácia):

10.1. Súd po zhodnotení všetkých na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov, ktoré boli získané zákonným spôsobom, podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré bolo založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, kto ich obstaral, s konštatovaním, že nie je možné vykonať na hlavnom pojednávaní žiadne ďalšie pre relevantné dôkazy, dospel k záveru, že nebolo bez najmenších pochybností dokázané, že stíhaný skutok spáchali skutočne obžalovaní A. B. a B. C..

10.2. Vykonané dokazovanie preukázalo to, že sa stíhané skutky skutočne stali, avšak nebolo možné bez najmenších pochybností preukázať to, že ich páchatelom sú skutočne obžalovaní A. B. a B. C..

10.3. Obžalovaného A. B. zo spáchania stíhanej trestnej činnosti usvedčovali len nepriame dôkazy. Je pravdou, že finančné prostriedky od všetkých poškodených boli zasielané na jeho bankové účty

vedené v troch bankách (C. I., J. V. Z. Z.), pričom pri hotovostných výberoch z týchto účtov toto realizoval skutočne obžalovaný A. B.. To, či vyberal finančné prostriedky aj prostredníctvom bankomatov Z. (ktoré ako jediné boli do konania zabezpečené), preukázané v konaní ale nebolo, keď v tomto smere nebol vykonaný žiaden nepochybný a usvedčujúci dôkaz. Pochybnosť je daná v tomto smere aj tým, že za situácie, keď výber z bankomatu môže realizovať akákoľvek fyzická osoba, ktorá má v držbe bankomatovú (platobnú) kartu a PIN kód k nej, pričom skutočnosť, že z dokazovania nevyplývalo, že by bankomatové karty obžalovaný B. odovzdal tretej osobe, je irelevantné, pretože to samo o sebe vinu obžalovaného nedokazuje. Pokiaľ ide o telefónne číslo XXXXXXXXXX, ktoré bolo evidované na obžalovaného, tak to, že bolo na neho evidované, neznamená, že ho musel používať v rozhodnom čase práve obžalovaný A. B.. Navyše, ako vypovedali poškodení J. K. a T. U., tak po zavolaní na toto telefónne číslo nehovorili s mužom, ale s mladou ženou. Aj v súvislosti s týmto súd konštatuje, že hoci z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by predmetné telefónne číslo používala tretia osoba, z toho nemožno vyvodíť jediný nepochybný záver, že sa obžalovaný dopustil žalovaných skutkov.

10.4. Obžalovanú B. C. zo spáchania stíhanej trestnej činnosti usvedčoval len jeden spochybniteľný nepriamy dôkaz, a to fotodokumentácia z kamerového záznamu z pobočky C. I., V. v Trnave (č.l. 831-835) v spojení s úradným záznamom vyšetrovateľa (č.l. 836) z ktorých vyplývalo, že išlo o kamerový záznam zo dňa 16.12.2013 zo založenia účtu na pobočke banky, pričom na ňom boli operatívnymi previerkami opoznaní obaja obžalovaní, ktorí sedeli vedľa seba ako zákazníci. Žiadne iné vyšetrovacie úkony však orgány činné v trestnom konaní nevykonali, a to ani napr. rekogníciu so zamestnankyňou banky, ktorá s týmito osobami v tom čase komunikovala. Podľa názoru súdu je takéto opoznanie aj spochybniteľné, pretože úradný záznam spísal len vyšetrovateľ, bez bližšieho popisu, či obžalovaných opoznal on alebo niekto iný a tiež nebolo zrejmé, na základe akých operatívnych previerok ich opoznal. Tiež je potrebné uviesť, že aj prípadná účasť obžalovanej pri založení jedného z troch bankových účtov nemôže viesť k záveru o jej vine bez najmenších pochybností. Výpovede poškodených a aj niektorých svedkov síce potvrdzovali, že všetci mali komunikovať telefonicky s mladou ženou (vo veku cca do 25 rokov, resp. do 30 rokov), avšak takýto výsledok dokazovania bol pre vinu obžalovanej rovnako spochybniteľný.

10.5. Ani obdobný tzv. modus operandi trestnoprávne relevantného konania oboch obžalovaných vo vzťahu k v podstate totožným skutkovým zisteniam uvedeným v trestnom rozkaze Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/32/2015 zo dňa 30.03.2015, nemožno považovať za usvedčujúci dôkaz obžalovaných zo spáchania stíhanej trestnej činnosti.

10.6. Iné dôkazy proti obžalovaným neboli v konaní navrhnuté ani vykonané. Zabezpečené dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní riadne vykonané, neumožňovali súdu urobiť záver o tom, že vyššie citované nepriame dôkazy voči obžalovaným umožňujú vysloviť nepochybný záver o všetkých skutkových okolnostiach tak, ako boli tieto uvedené v obžalobe, t.j. že obaja obžalovaní po vzájomnej dohode predstierali predaj mobilných telefónov rôznych značiek s tým, že s poškodenými komunikovala obžalovaná B. C., pričom objednaný tovar v dohodnutej lehote nedodali a ani nemali v úmysle dodať a peniaze si rozdelili, čím spôsobili poškodeným škodu v celkovej výške 5.322 eur.

10.7. Na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti obžalobného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného možného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. V uvedenej veci ale takýto stav vôbec nenastal, resp. bolo vykonanými dôkazmi preukázané, že stíhaná trestná činnosť sa síce stala, ale nebolo možné označiť za jej páchatel'ov práve obžalovaných.

10.8. V súvislosti s už naznačenou „dôkaznou núdzou“, ktorá sa vyskytla v posudzovanom prípade, je potrebné tiež poukázať na zásadu trestného konania „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Trestného poriadku a použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu danej veci, a to v rozsahu nevyhnutnom pre objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

10.9. Keďže súd nezískal vnútorné presvedčenie o vine obžalovaných za stíhaný skutok uvedený v obžalobe prokurátora, spod obžaloby ich oslobodil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

K výroku o náhrade škody:

10.10. Z dôvodu oslobodenia obžalovaných spod obžaloby boli obligatórne všetci poškodení (J. K., M. B., O. P., C. Q., T. U., O. M., O. D. I., J. O., N. N., X. U., O. K. a P. C.) so svojimi riadne a včas uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázaní na civilný proces s poukazom na § 288 ods. 3 Trestného poriadku.

11. Krajský súd konštatuje, že v postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

12. Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a po posúdení dospel k záveru, že z takto vykonaného dokazovania nebolo bez pochybností jednoznačne preukázané, či skutok spáchali obžalovaní.

13. Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

14. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných.

15. Všetky vo veci vykonané dôkazy okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá, preto krajský súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje.

16. Najpodstatnejším je konštatovanie, že obžalovaných usvedčovali zo stíhanej trestnej činnosti len nepriame dôkazy, resp. nemožno konštatovať, že tieto dôkazy sú nespochybniteľné a usvedčujúce z toho, že trestný čin spáchali práve obžalovaní, keďže nebolo preukázané, že to bol práve obžalovaný B., ktorý vyberal finančné prostriedky prostredníctvom bankomatov Z. ako jediných zabezpečených do tohto konania a že to bola obžalovaná C., ktorá jednak zakladala účet v C., ale najmä že to bola ona, ktorá telefonicky komunikovala s poškodenými. Aj keď - tak ako na to poukázal aj prokurátor - boli finančné prostriedky zasielané na účty, ktorých majiteľom a disponentom bol obžalovaný B.. Napriek tomu dospel okresný súd k správne záveru, že vina obžalovaných sa nepodarila preukázať ani tým, že na jeho účtoch boli zaznamenané výbery hotovosti.

17. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi okresného súdu, ktorý konštatoval, že usvedčujúcim dôkazom z trestnej činnosti, pre ktorú bola podaná obžaloba, voči obžalovaným, tak, aby ich bolo možné uznať vinnými, nie je skutočnosť, že obžalovaný B. bol osobou, ktorej boli vydané bankomatové karty s PIN kódom, ani to, že neboli hlásené ani strata ani odcudzenie kariet. Ani samotná skutočnosť, že poškodení komunikovali so ženou, nie je sama o sebe rozhodujúcim a nespochybniteľným dôkazom, že touto ženou bola práve B. C.. Je totiž pravdou, že z vykonaného dokazovania, ktorého rozsah prokurátor ani podaným odvolaním nenapáda, nevyplynuli také skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že práve obžalovaní A. B. a B. C. po vzájomnej dohode uverejnili inzeráty predstierajúc predaj mobilných telefónov, a že práve obžalovaná vystupovala pri telefonickom kontakte pod falošnou identitou a že vylákali od poškodených peňažné sumy uvedené v skutkovej vete obžaloby tým, že objednaný tovar nedodali a ani nemali v úmysle dodať a peniaze si rozdelili, čím mali spôsobiť poškodeným tam uvedenú škodu. Tieto skutočnosti nevyplynuli priamo ani z ďalších vykonaných dôkazov, keď okresný súd správne poznamenal, že dôkaz opoznania osôb z obsahu kamerového záznamu zo založenia účtu je spochybniteľný, nakoľko nešlo ani o rekogníciu zamestnankyňou (zamestnancom) banky, ani nie je zrejmé, o aké operatívne previerky sa malo zo strany vyšetrovateľa jednať. Rovnako je pravdou, že za usvedčujúci dôkaz nemožno považovať poukazovanie na obdobný „modus operandi“ trestnoprávneho konania obžalovaných. To, že v minulosti obžalovaní spáchali obdobný trestný čin, pre aký bola podaná obžaloba, nie je dôkazom o tom, že spáchali žalovaný trestný čin. Táto skutočnosť, v prípade preukázania viny, môže byť zohľadnená pri vyhodnocovaní závažnosti spáchanej trestnej činnosti, a osôb páchatel'ov, ako prípadných recidivistov, teda páchatel'ov opakovanej druhovo totožnej trestnej činnosti.

18. Okresný súd sa riadne vysporiadal s tým, že aj skutočnosť, že telefónne číslo XXXXXXXXXX bolo evidované na obžalovaného, nepreukazuje sama o sebe jeho vinu. Ide o jeden z nepriamych dôkazov, tieto však netvoria taký súhrn, ktorý je nevyhnutný k preukázaniu viny obvinených (obžalovaných), pretože tieto dôkazy netvoria logickú a ničím nenarušovanú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaných, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru.

19. Prokurátor namieta, že súd navádza prokurátora dokazovať nepochybnú istotu tam, kde ju nájsť a dokázať nie je možné. Okresný súd však správne uviedol a rozobral jednotlivé dôkazy a skutočnosti, ktoré z nich vyplývajú. Ak uvedený dôkaz nesvedčí priamo o dokazovanej skutočnosti a zároveň nejde o dôkaz, ktorý by vylučoval iný záver o tom, kto spáchal žalovanú trestnú činnosť, potom logická úvaha prokurátora o tom, že ide o vyšší stupeň pravdepodobnosti, založená aj na tom, že sa obžalovaní poznajú, že poškodení komunikovali s mladou ženou - pokiaľ sa táto skutočnosť (že sa obžalovaní

po dohode dopustili skutku/ov uvedeného v obžalobe) v danom konaní nepodarila preukázať žiadnymi dôkazmi - nie je dostatočná na preukázanie toho, že obžalovaní spáchali daný skutok tak ako je v obžalobe uvedené.

20. Preukázanie viny obžalovaným zo spáchania trestného činu vyžaduje, aby súd dospel k takémuto rozhodnutiu bez rozumných pochybností, nestačí len určitá miera pravdepodobnosti, ani domnienky smerujúce k určitému záveru. Okresný súd sa tak správne vysporiadal s otázkou naplnenia skutkovej podstaty trestného činu a to vyhodnotením všetkých dôkazov. Rozhodujúce sú skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a právne závery z nich plynúce. Okresný súd potom postupoval správne, keď obžalovaných spod podanej obžaloby oslobodil, keďže nebolo preukázané, že skutok spáchali práve obžalovaní. Ako uviedol aj okresný súd, v prípade tohto dôvodu oslobodenia sa uplatní zásada in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), t.j. ak po vykonanom dokazovaní zostanú o určitej skutkovej okolnosti dôvodné pochybnosti, ktoré nie je možné odstrániť vykonaním ďalších dôkazov, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného.

21. Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie prokuratúry v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.